

НОВОВЕ ЖИТТЯ

ЩОТИЖНЕВА ГАЗЕТА ЦЕРКВИ ЄВАНГЕЛЬСЬКИХ ХРИСТІЯН
№ 19 (6698), 10 червня 2018 р.

МОЛИТВА ЗА УКРАЇНУ ОБ'ЄДНАЛА ПРЕДСТАВНИКІВ РІЗНИХ ЦЕРКОВ

2 червня 2018 року в Київському Палаці спорту глави провідних християнських церков України, сотні священнослужителів, тисячі християн об'єдналися у загальнонаціональній молитві за Україну. До цього заходу долучилися тисячі помісних церков із різних міст, населених пунктів і сіл усіх областей України.

Протягом трьох годин біля 20 очільників великих релігійних об'єднань звершали молитви зі сцени. Вони молилися за поширення християнських цінностей, за припинення воєнної агресії, за дітей та молодь України, за зміцнення інституту сім'ї, за зцілення та прощення, за чесних політиків і за вихід країни із

кризи, за припинення розповсюдження брехні у ЗМІ.

Також під час заходу звучали виступи об'єднаних хорів та музичних колективів, в тому числі дитячих. Прямую трансляцію події мали змогу дивитися в Інтернеті тисячі глядачів, а сотні тисяч слухали по християнському радію.

Третій рік поспіль парафіяни євангельських і традиційних церков збираються на спільну молитву. Ідею започаткувати Національний день молитви за Україну запропонував міжнародний євангеліст із Великобританії Девід Хасавей. Меценат стверджує, що такого єднання релігій немає у жодній країні. «Я закликав націю молитися, оскільки немає

вирішення війни на сході – політики не можуть, військові не можуть, але я вірю, що Бог може», – наголосив британський проповідник.

Національний день молитви за Україну ввійшов до переліку офіційних заходів 2018 року у межах святкування Року Слова Божого.

ПРОПОВІДЬ ДУХ СВЯТИЙ В НАШОМУ ПОВСЯКДЕННОМУ ЖИТТІ

Анатолій КАЛЮЖНИЙ,
3 червня 2018 р.

Питання про Духа Святого та Його дію в церкві дуже важливе та спірне. В часи Старого Завіту Бог говорив людям через пророків, пізніше через Ісуса Христа, Який діяв на землі, а нині Він говорить прямо в серця віруючих людей. Справжнє християнство – це не традиції чи обряди, а тісні особисті взаємини з Богом. Ап. Павло говорить: «Пізнавши Бога, не прославляли Його, як Бога, і не дякували, але зникчменіли своїми думками, і запаморочились нерозумне їхнє серце. Вони Божу правду замінили на неправду, і честь віддавали, і служили створінню більш, як Творцеві, що благословенний навіки, амінь» (Рим. 1:21, 25). Це чекає людей, які зовнішню побожність поставили вище за внутрішню.

Ще в Старому Заповіті Бог говорив, що прагне особистих взаємин із людиною: «І дам вам нове серце, і нового духа дам у ваше нутро, і викину каміне серце з вашого тіла, і дам вам серце із плоті. І духа Свого дам Я до вашого нутра, і зроблю Я те, що уставами Моїми будете ходити, а постанови Мої будете стерегти та виконувати» (Єз. 36:26-27). Пророк Йоїль отримав від Бога одкровення: «І буде потому, – виллю Я Духа Свого на кожне тіло, і пророкуватимуть ваші сини й ваші дочки, а вашим старим будуть снитися сни, юнаки ваші бачити будуть видіння...» (Йоїл. 3:1-2). Ісус Христос говорив своїм учням про Духа Святого, Якому належить зійти на землю. Наприклад: «І вблагаю Отця Я, – і Втішителя іншого дасть вам, щоб із вами повік перебував, – Духа правди, що Його світ прийняти не може, бо не бачить Його та не знає Його. Його знаєте ви, бо при вас перебуває, і в вас буде Він» (Ів. 14:16-17). Ці слова лише здивували учнів, бо вони не могли й уявити, як це все працюватиме. Пізніше Ісус сказав їм: «Та Я правду кажу вам: Краще для вас, щоб пішов Я,

бо як Я не піду, Утішитель не прийде до вас. А коли Я піду, то пошлю вам Його» (Ів. 16:7). Наші тіла гріховні і зіпсовані, але ап. Павло висловлює революційну думку: «Хіба ви не знаєте, що ваше тіло – то храм Духа Святого, що живе Він у вас, якого від Бога ви маєте, і ви не свої?» (1 Кор. 6:19).

Чому в християнина має бути особисте духовне життя? Спілкуючись з Никодимом, Ісус акцентує увагу на духовному відродженні. «Поправді, поправді кажу Я тобі: Коли хто не родиться з води й Духа, той не може ввійти в Царство Боже. Що вродилося з тіла – є тіло, що ж уродилося з Духа – є дух» (Ів. 3:5-6). Духовне відродження – це коли Дух Святий входить у наше нутро, і наші гріховні тіла стають храмом Духа Святого. Також є поняття «печатка Святого Духа»: «У Ньому й ви, як почули були слово істини, Євангелію спасіння свого, та в Нього й увірували, запечатані стали Святим Духом обітниць» (Еф. 1:13). Ап. Павло стверджує: «А ви не в тілі, але в дусі, бо Дух Божий живе в вас. А коли хто не має Христового Духа, той не Його» (Рим. 8:9).

Дух Святий злився на землю, щоби, в першу чергу, підкріпити нас у наших немочах (Рим. 8:26). Якщо ти дозволиш це Йому, то твої немочі будуть під контролем Духа Святого, Який здатен покрити їх Своєю силою і перетворити на твої сильні сторони.

Дух Святий хоче наставляти кожного з нас на всяку правду. Процес пізнання правди починається з того, що людина пізнає Ісуса, Який говорить: «Я є правда». Але чи в змозі ми пізнати Христа, що жив 2 тис. років тому, вивчаючи кожне слово Нового Завіту? Ми не можемо пізнати всю правду, якщо її не відкриє нам Дух Святий. Адже розуміння Біблії дається не найрозумнішим, а тим, кого просвітив Дух Святий. Є чимало свід-

чень про те, що люди, читаючи Біблію до покаяння, нічого не розуміли, а коли прийняли Бога, і в їхньому житті став діяти Дух Святий, почали розуміти закриті для них ранише.

Чи помітили ви, що найбільше пісень і віршів написано про любов? Ми мріємо любити, і щоб нас любили. Але проблема в тому, що тільки Дух Святий виливає в наші серця любов Божу (Рим. 5:5). Якщо ми не отримали цієї любові, то всі наші спроби любити будуть єгоїстичними і зосередженими на власному «я». Яке питання поставив Петру Ісус після Свого воскресіння? Чи ти любиш Мене, Петре? А під час останньої вечері Ісус сказав: «Нову заповідь Я вам даю: Любіть один одного! Як Я вас полюбив, так любіть один одного й ви! По тому пізнають усі, що ви учні Мої, як будете мати любов між собою» (Ів. 13:34-35). Якщо ми матимемо в собі любов від Духа Святого, люди помічатимуть це без зайвих слів. Якщо в наших церквах недостатньо любові, значить там бракує Духа Святого. Якщо в родині бракує любові, значить їм бракує Духа Святого.

Також Дух Святий підтримує нашу внутрішню людину: «Він дав вам за багатством слави Своєї зміцнитися силою Духа Його в чоловікові внутрішнім» (Еф. 3:16). Деякі люди зовні виглядають бездоганними християнами. А стикнешся з нею ближче, і виявляється, що всередині лише порохня і немає правильного стрижня. Саме цей стрижень і дає нам Дух Святий. Його сила робить людину здатною йти по життю з Божою перемогою. Що підтримувало людей, які десятиріччями були ув'язнені за віру? Вони не мали Біблії, не могли відвідувати служіння, але поруч з ними був Дух Святий. Завдяки Його роботі, вони не тільки не втратили віру, а й перемогли у цій боротьбі. «Бо кожен, хто родився від Бога,

перемагає світ. А оце перемога, що світ перемогла, – віра наша» (1 Ів. 5:4).

Ще одна робота Духа Святого – заступатися за нас. Зараз йде війна не лише на Сході, а й у наших серцях і головах, війна духовна. Головний удар у цій війні приймає на себе Дух Святий. Ісус Христос клопочеться за нас на небі, а Дух Святий – на землі. Написано: «Так само ж і Дух допомагає нам у наших немочах; бо ми не знаємо, про що маємо молитися, але Сам Дух заступається за нас зітханнями невимовними...» (Рим. 8:26).

Дух Святий скеровує нас у нашому житті на Божий шлях, іноді м'яко, іноді жорстко. Хіба ми планували проводити богослужіння в наметі? Але Бог виводить нас із зони комфорту і поміщає саме в це місце. Ми цього не розуміємо, але переконані, що Бог робить це для Своєї слави і нашого добра. Тому маємо навчитися довірятися Духу Святому.

Дух Святий впливає на наш характер. Первородний гріх і той, з яким ми стикаємося щодня, викривив наш характер, ми зіпсовані. Як людина активна я постійно намагався поліпшувати свій характер – і методики вивчав, і вправи робив. Не допомогло. Але якщо я дозволю Духу Святому діяти в мені, то Він зрощуватиме в мені Свій плід: «А плід духа: любов, радість, мир, довготерпіння, добрість, милосердя, віра, лагідність, здержливість...» (Гал. 5:22-23).

Мета Духа Святого – прославити Ісуса. «Ісус стояв і кликав, говорячи: “Коли прагне хто з вас – нехай прийде до Мене та й п'є! Хто вірує в Мене, то ріки живої води потечуть із утроби його”. Це ж сказав Він про Духа, що мали прийняти Його, хто ввірував у Нього. Не було-бо ще Духа на них, – не був-бо Ісус ще прославлений» (Ів. 7:37-39). Отож, якщо ви прагнете дії Духа Святого в своєму житті, йдіть до Бога та приймайте. Амінь.

ПРОПОВІДЬ

ДЕНЬ МАМИ

Анатолій КАЛЮЖНИЙ,
13 травня 2018 р.

Сьогодні для мене особливий день не лише тому, що весь світ відзначає День матері, а й тому, що завтра виповнилося б 100 років моїй мамі. Вона народилася в родині, де було 16 дітей. Через голодомор, війну та інші сумні події живими їх залишилося лише четверо. Мама мала 12 дітей, 36 онуків, а правнуків ми й не рахували.

У церкві ми часто говоримо про роль жінки, дружини, але зрідка – про роль матері у житті людини. Ми звикли, що батько – голова родини, а мама тихенько готує обід, накриває стіл, пере брудні речі, втішає та витирає сльози. Біблія роль мами бачить по-іншому. «Мудрий син тішить батька свого, а людина безумна погорджує матір'ю своєю» (Пр. 15:20). Писання вчить: «Хто кляне свого батька та матір свою, – погасне світильник йому серед темряви!» (Пр. 20:20). У 31 розділі книги приповістей Соломонових змальовано образ мудрої жінки, яка займає правильне положення і перед Богом, і перед чоловіком, і перед оточуючими людьми. На початку розділу написано: «Слова Лемуїла, царя Масси, що ними навчала його мати» (Пр. 31:1). Тобто мудра мама Лемуїла бажала йому щастя, а тому дала правильні поради.

Ісус Христос теж показав нам приклад ставлення до мами. Серед Його останніх слів на хресті було прохання піклуватися про Його маму. А під час дебатів з фарисеями Він докоряв їм через неправильне ставлення до батьків: «А чому ви порушуєте заповідь Божу заради переказу вашого? Бо Бог заповідав: "Шануй батька й матір", та: "Хто злословить батька чи матір, нехай смертю помре"» (Мт. 15:3-4). У Новому Завіті теж є порада стосовно ставлення до батьків: «"Шануй батька свого й матір" – це перша заповідь з обітницею» (Еф. 6:2). Це послання на одну з 10 заповідей, згідно з якою довге та благословенне життя безпосередньо залежить від ставлення до батьків.

Мені дуже подобається вірш: «Мудра жінка буде дім свій, а безумна своєю рукою руйнує його» (Пр. 14:1). Йдеться не лише про дружину, а й про матір, що своєю мудрістю охороняє та облаштовує свій дім. Мій тато був пастором за радянських часів. Тоді людина, що хотіла бути служителем церкви, за законом мала отримати на це ліцензію, сплативши державі величезний податок. Церковна громада була не в змозі це зробити, а тому платила родина. Всі ми важко працювали, садили городи, вирощували свиней, щось продавали, аби батько міг бути пастором. Я вбачаю в цьому величезну мудрість нашої мами, яка знала, що є важливим, і готова була до необхідних жертв. Зі свого боку, я відчуваю вдячність до мами, бо тепер не боюся ніякої роботи.

Благословенні діти – це наслідок мудрих рішень і вчинків мудрих батьків. Тому ми повинні шукати мудрості, вчитися спілкуватися з дітьми, чути їх і не заважати їм йти по життю. Родина подібна до Бермудського трикутника, на вершинах якого знаходяться тато, мама й діти, а всередині нього формується або ламається особистість дитини.

Хто мав найбільший вплив на ваш розвиток? Ваші мами. В родині дитина вчиться не лише ходити, розмовляти, тримати ложку, а й любити, співчувати, прощати та просити прощення.

Навіть всесильному Богу знадобилася мама. «Ісус зостав мудрістю, і віком та благодаттю, у Бога й людей» (Лк. 2:52). Тут закладена вся програма розвитку людської особистості – інтелектуальної та фізичної сфери, духовного пізнання Бога, а також соціальної адаптації до суспільства, в якому належить жити дитині. Мудрі батьки створюють умови для того, щоб дитина росла збалансованою та гармонійною у всіх сферах життя.

У Старому Завіті ми знаходимо поради батькам: «Люби Господа, Бога твого, усім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією силою своєю! І будуть ці слова, що Я сьогодні наказую, на серці твоїм. І пильно навчиш цього синів своїх і будеш говорити про них, як сидітимеш удома, і як ходитимеш дорогою, і коли ти лежатимеш, і коли ти вставатимеш» (5 М. 6:5-7). Знання про Бога та любов до Нього потрібні передавати своїм дітям як частину спадку, ділитися з ними Словом вдома, в мандрівках, за столом та коли лягаємо спати. Діти мають бачити Бога у житті своїх батьків, щоб навчитися жити з Ним. У цьому плані показовою є історія Тимофія, який був керівником великої церкви. Дві жінки, мама та бабуся, своїм праведним життям привели його до віри в Бога. Їхня віра зробила Тимофія тим великим служителем, якого ми знаємо.

Якщо у кожному нашому дні діти бачитимуть Бога, вони навіть не зможуть уявити, що може бути інакше. І починати робити це треба якомога раніше, бо чим старшою стає дитина, тим важче зацікавити її Богом і церквою.

Чому ж має навчити своїх дітей мудра мама? По-перше, правильно будувати взаємини з іншими людьми і спілкуватися. Без цього людина страждає сама і змушує страждати оточуючих людей. Якщо в родині всі питання вирішувалися криком і скандалом, то діти чинитимуть так і на роботі, і на навчанні, і у своїх родинях. Якщо батько бив маму, то й син, коли виросте, вважатиме за норму вирішення проблем фізичним насиллям. Мудра мама вчить дитину будувати стосунки, любити і прощати, слухати інших людей і співчувати їм.

По-друге, мудрі мами виховують дітей, формуючи в них справжній характер. Нині є багато грамотних, розумних, креативних людей, але, на жаль, дуже мало людей з цілісним характером. Якщо талант людини не базуватиметься на характері, то її легко понесе не в той бік. У нашій родині було 9 братів. Один з них був дуже талановитий, сильний, інтелектуально розвинений, а характеру йому бракувало. Він почав на роботі випивати і поступово спився.

Мудра мама повинна змалечку закладати в дитину правильні звички, цінності та погляди. Коли я пішов до школи, мене почали цькувати, обзивати «штундя-

рою», погрозували та знущалися. Я поділився з мамою своїми переживаннями. Вона збрала моїх братів і сестер, які розповіли, як вони поводяться у подібних ситуаціях. Це мені допомогло, бо я зрозумів, що не лише я стикаюся з такими проблемами, і дізнався, як їх вирішувати. В родині вчать не тільки правильно чистити зуби, а й тримати удар, правильно реагувати на конфліктні ситуації, вибачатися. Мій тесть розказував кумедну історію про вміння правильно вибачитися. В дитинстві він жив у селі, а в сусіда був яблуневий садок. Хлопчик заліз туди, нарвав яблук і приніс мамі. Вона питає: «Ваня, звідки яблука?» – «У сусіда взяв». – «Він тобі їх дав?» – «Ні, я сам узяв». Мама пояснила, що це крадіжка, і яблука треба віддати сусіду та вибачитися. Як же йому не хотілося це робити! Та надувши губи, він пішов до сусіда. Мудрий дідусь запитав його: «Ваня, ти мені яблука приніс?» – «Та, ні. Я вкрав їх у вас, і хочу повернути. Мама сказала, що так буде правильно». Івану Опанасовичу було 90 років, коли він зі сльозами на очах розповідав цю історію своїм онукам. Усе закінчилося тим, що дідусь запросив Ваню до хати, напоїв чаєм, а потім сказав: «Ваня, ти добрий хлопчик. Не кради більше ніколи. А тепер я хочу передати яблука твоїй мамі». Урок мудрої мами її син пам'ятав усе життя.

Мудрі мами також прищеплюють дітям правильну систему цінностей. Якщо

в родині крадуть, то не має сенсу говорити про Божу заповідь «Не вкради». Якщо батьки зраджують один одному, то заповідь «Не бажай того, що належить ближньому твоєму» втрачає сенс. В основі системи правильних цінностей лежить твердження, що служіння важливіше за все інше. В цю систему входить вміння відрізнити головне від другорядного, вміння правильно витратити гроші, приходити на допомогу, служити своїм мастком. Якщо систему цінностей не формуватимуть батьки, то діти сформуєть її, у кращому випадку, біля телевізора, у гіршому – на вулиці. І це зовсім не ті цінності, які б хотіли дати своїм дітям ви, чи Бог. Чи знаєте ви, що лише 12% дітей готові розмовляти з батьками про те, що їх по-справжньому хвилює, а 88% – не довіряють батькам, живуть своїм життям і шукають відповіді в Інтернеті? Чи завжди ці відповіді правильні? Швидше, вони неправильні, бо світ націлений на те, щоб украсти наших дітей і зруйнувати їхнє майбутнє. Ми всі багато працюємо, втомлюємося, і нам бракує часу, але як батьки ми несемо відповідальність перед Богом за формування правильних цінностей у своїх дітей.

Також мудра мама вчить своїх дітей долати труднощі. Якщо ми навчимо дітей правильно реагувати на проблеми, то це їх зміцнить, в іншому випадку – зламає їх. «У Господньому страхові – сильна надія, і Він пристановище дітям Своїм» (Пр. 14:26). Я бачив, як це діяло в житті моїх батьків. Коли тата заарештували, мама сказала нам молитися,

а сама поїхала вирішувати питання. За тиждень тато повернувся, а в наших серцях назавжди залишилося переконання в дієвості молитви.

А найважливіше – мудра мама допомагає дитині осмислити Бога та зустрітися з Ним. Можна дати своїй дитині гарну освіту, купити машину, допомогти побудувати будинок, але якщо не навчити її любити Бога та служити Йому, все це буде марнотою. Буде Бог – буде і сильний характер, і правильні мотиви, і красиве благословенне життя. Соломон говорить: «Страх Господній – початок премудрости, а пізнання Святого – це розум» (Пр. 9:10). Ап. Павло закликає: «Батьки, – не дратуйте дітей своїх, а виховуйте їх в напominанні й остереженні Божому!» (Еф. 6:4). Наше служіння починається в наших домах, і наша головна задача – навчити своїх дітей любити Бога.

Закінчу закликком – не забувайте про своїх мам. Найстрашніше в старості – це самотність. Природним чином у наших батьків стає все менше друзів, і вони стають більш самотніми. Телефонуйте їм не лише у свята, приїжджайте в гості, коли тільки можете. Адже колись ви вже не зможете їх побачити, і серце ваше буде щеміти, бо ви могли б приділяти їм більше уваги. Отож, поки ще є час, молитесь за своїх батьків, благословляйте їх, шануйте, і тоді ваше життя буде благословенним. Амінь.

БЛАГОЧЕСТИВИ МАТЕРІ

Терпеливі і добрі, і лагідні
Тільки ті, що із Богом живуть.
Найчастіше матусями, мамами
І маленькі, й дорослі їх звать.

Кожна мама любов'ю і ласкою
Зберігає і пестить сім'ю,
Відає їй щоденною працею
Безкорисливо частку свою.

«Мамо, мамочко, дай мені їстоньки,
Пити дай», – просять дітки малі.
І великих вона, як лебідонька,
Захищає від горя крильми.

За порадою й татко звертається,
Не почує ні в чому відмов,
Бо давно вже вони поєдналися
В Божім Дусі, що зветься Любов.

Мама – вчителька і вихователька,
Добрий кухар вона й працівник.
Відавала любов й віддаватиме
Для дітей і для ближніх своїх.

Терпеливі і добрі, і лагідні,
Дорогі від Христа матері!
Хай Господь огортає вас радістю,
Яка сонечком світить вгорі!

Михайло МИХАЙЛЮК

КАК РОДИТЕЛЯМ УВИДЕТЬ МИР ГЛАЗАМИ ПОДРОСТКА?

Многие родители часто делают одну и ту же ошибку – сосредотачиваются на подавлении подростковых бунтов, забывая спросить у ребёнка, что же толкает его на неповиновение.

Бывший сложный подросток, а сегодня успешный фотограф **Лидия Кучер** прольёт свет на то, как выглядит мир в голове ребёнка, который ещё вчера был маленьким, а завтра будет уже совсем взрослым.

Этот разговор в студии «Клуба LIFE» позволит многим родителям понять, как помочь подростку стать самостоятельным и остаться с ним друзьями на долгие годы.

Лидия, ты востребованный фотограф не только в Украине. Почему ты выбрала фотографию?

Это был не совсем мой выбор – скорее, фотография выбрала меня. Я всегда думала, что моя профессия будет связана с рисунком, и фотография показалась мне интересной.

Как тебе удаётся увидеть то, что другим незаметно?

Нужно быть очень смелым, чтобы показать себя таким, какой ты есть. Не каждый может разрешить себе быть собой. Если во время съёмок человек мне доверяет, то удаётся показать его таким, какой он есть. Но если он хочет казаться кем-то другим и выглядеть по-другому, тогда у нас есть шанс, что всё получится, но, может, и нет.

Как правило, творческие дети больше всего ценят свободу. Ты была такой?

Да, я не любила, когда меня сдерживали. Меня раздражало слово «нет!», особенно, когда на моё «Почему?» я слышала в ответ: «Потому что!» И пока мама не видела, я делала всё по-своему.

В чём выразился твой подростковый бунт?

Не думаю, что я бунтовала целенаправленно. Просто я не хотела кого-то

слушать, мне нужно было попробовать всё сделать самостоятельно. Меня всегда интересовали ответы на вопросы: «Что?», «Зачем?», «Почему?», и я эмоционально на этом акцентировала внимание. Мне нужна была ответная реакция, чтобы в подробном ответе найти для себя какую-то суть.

Какими чертами характера ты обязана своей маме?

Мы с мамой очень разные, но я благодарна, что в какой-то момент она позволила мне быть самостоятельной, делать то, что я хочу. Конечно, я боролась за это право, и спасибо ей, что она дала мне проявить себя. Ведь если бы она давила или пыталась чрезмерно управлять моей жизнью, то, скорее всего, у меня бы проявился реальный бунт, а не просто желание быть самостоятельной.

Ведущие «Клуба LIFE» задали несколько вопросов о подростковом возрасте Лидии её маме. Вот что рассказала Галина Кучер:

«Лидочка для меня девочка-загадка. Например, она очень любила качели, и когда мы с ней ходили в магазин, я её сажала в коляску и старалась объехать эти места. Я знала, что она захочет кататься, а у меня не было на это времени. Но она требовала, чтобы мы ехали другой дорогой. И если она садилась на качели, в магазин я уже не попадала.

Она очень рано взяла в руки карандаши, краски, пластилин. Занималась творчеством в любом месте, только не за столом или за мольбертом. Это могло быть в кровати, между подушками и одеялами.

Не знаю, насколько можно на неё влиять, потому что у неё есть внутреннее понимание, как всё должно происходить. И если что-то не совпадает с моими или общепринятыми понятиями, я живу по её правилам.

Я молилась и просила Бога, чтобы Он благословил её, как Он сочтёт нужным и правильным. Когда я общаюсь с ней по житейским вопросам, то вижу, что у неё есть такая глубина и понимание, которых нет у меня. Меня удивило, когда она захотела идти учиться в духовную семинарию – это было неожиданно.

Главное, что она с Господом – с Ним решает вопросы, а я наблюдаю и помогаю там, где это необходимо. А где нужно промолчать – промолчу.

Лидия, был ли человек, который тебя поддерживал во время твоего сложного переходного периода и с которым тебе хотелось поговорить?

Да, это моя бабушка. Мы на ночь всегда читали истории с моральным подтекстом. Она спрашивала, что бы я сделала на месте героя, что думаю об этом...

Бабушка умерла, когда тебе было 13 лет. Однажды ночью ты вышла на ули-

цу и... Расскажи об этом.

Это случилось в трудный период, когда мне хотелось ощутить поддержку от Бога и получить ответ, что делать дальше. Я чувствовала, что меня никто не понимает, с близкими людьми были конфликты. Я вышла на улицу и кричала. Это был искренний крик к Богу: «Где же Ты?! Мне нужен Твой ответ!»

И ответом стал процесс изменений во мне. На тот момент я уже могла понимать, что именно происходит в моей жизни, почему и для чего я встречаю определённых людей, почему родилась в этой семье. В течение пяти лет, шаг за шагом, я получала ответы.

Что ты посоветуешь родителям, чтобы подростковый период их детей прошёл с минимальным стрессом для семьи?

Очень важно не подавить в детях желание самостоятельности. Особенно, если это не просто бунтующие дети, а те, которые всеми силами ищут свой путь.

Что поможет родителям лучше понимать своего ребёнка?

Думаю, им тоже стоит учиться, читать, говорить с родителями, которые оказались в такой же ситуации. Мне понравилась фраза, что «дети – это дар, данный родителям на хранение». Дальше этот дар пойдёт сам, но ему нужно немножко помочь.

Важно принимать ребёнка таким, какой он есть, уважать его решения и дать возможность отвечать за последствия этих решений.

Что делает тебя счастливой?

Мне важны мои близкие люди, которых я очень люблю. И для меня важно реализовывать свои творческие идеи. Но на первом месте у меня отношения с Богом. Без этой опоры я бы не достигла того, что у меня есть сейчас. Я не считаю, что достигла многого, но пройдено уже много.

Наконец, нужно просто наслаждаться жизнью. Главное – не усложнять.

Медиа проект Клуб LIFE

ЧТО ЗНАЧИТ ВЗЯТЬ РЕБЕНКА ПОД ОПЕКУ?

Никто не сможет дать ребёнку больше, чем любящая семья. Для детей, оставшихся без опеки родителей, самый лучший выход – попасть в приёмную семью.

Уполномоченный Президента Украины по правам ребёнка **Николай Кулеба** в 2001 г. создал благотворительные организации «Открытое сердце» и «Служба спасения детей» с целью помощи беспризорным детям. В должности начальника Службы по делам детей он развивал семейные формы воспитания сирот и искал различные способы популяризировать усыновление в Украине. В результате, количество детей в интернатах сократилось в пять раз! Николай Николаевич Кулеба отвечает на вопросы Клуба LIFE.

Что такое «патронатная семья» и в чём польза такой опеки?

Это семья для детей, у которых нет статуса сироты. Кстати, в интернатах только 8% детей – это сироты и дети, официально лишённые родительской опеки. У всех остальных есть родители. Поэтому патронат – это когда ребёнок по тем или иным причинам не может проживать в своей семье, а специально обученная семья принимает его к себе на воспитание, чтобы ре-

бёнок жил не в учреждении. Государство берёт на себя обязательства по финансированию таких семей.

Лет 15 назад я ещё не работал в государственных органах и открывал центры для беспризорных детей в Киеве. Мы с друзьями их кормили, одевали и возвращали домой, потому что дети нуждались в этом. Через нас тогда много детей прошло... Мы находили их в канализационных люках, на чердаках, ночью на улицах.

Имея тот опыт, я очень хочу, чтобы каждый ребёнок был защищён!

Что вдохновляет Вас помогать сиротам и беспризорникам?

Я уверен, что это призвание от Бога. Когда 20 лет назад я начинал работать с детьми, то видел себя скорее в качестве бизнесмена. Но однажды я встретил беспризорного ребёнка на улице, начал с ним общаться и почувствовал, что во мне что-то поменялось. Тогда я ощутил, что Господь зовёт меня именно к этой работе.

Я точно знаю, и об этом говорит Библия, что Господь не оставляет ни одной молитвы без ответа. Даже когда мы не получаем просимого – это тоже ответ от Бога. Значит, сегодня нам это не нужно. Всё зависит от того, насколько мы готовы при-

слушаться к Нему и выполнять Его волю. Эти две вещи особенно важны.

Я верю, что для Бога нет ничего невыполнимого, и знаю, что Он хочет, чтобы каждый ребёнок был счастлив. Я верю, что в Украине мы сможем построить государство, где каждый ребёнок сможет расти счастливым.

Какой Ваш формат счастья и что делает Вас счастливым человеком?

Мой формат счастья – это моя семья: жена и четверо детей. Время от времени я спрашиваю своих детей, чувствуют ли они себя счастливыми. Когда ребёнок ощуща-

ет, что его любят, относятся с уважением, тогда он может испытывать счастье. Он знает, что в любой момент может прийти к своим родителям, и они его примут.

Так и мы можем прийти к Богу в любой момент, и Он нас примет. Всегда!

Сегодня в обществе и в жизни нам не хватает прощения. У каждого из нас всегда есть шанс измениться, если мы откроем свои сердца для Бога и поверим, что Он действительно может дать нам прощение и спасение!

Медиапроект Клуб LIFE

ПРОЖИТЕ ЖИТТЯ – НЕ ТЯГАР, А НАДБАННЯ!

Спостерігаючи за поведінкою людини віком десь за 60 років (а іноді й за 40), слухаючи її думки про людські стосунки, хочеться назвати її «підстаркувата» або «стара людина», тобто всіма покинута, нікому не потрібна. Цьому сприяє повне відсторонення людини від дійсності, заглиблення у минуле, невіра у здатність змінити щось у власному житті. Така людина не розуміє, що зміни стануться лише при наполегливій зміні себе і ставлення до оточуючих людей, в першу чергу, до членів власної сім'ї, близьких родичів.

Така людина не знає Бога Живого або знає, та не впевнена в тім, що сила Духа Святого дійсно може «оновити юність подібно орлу...». Тобто повернути віру в те, що ти не ослаб настільки, що не в змозі стрепенутися, подивитися на себе збоку і впевнено сказати: «Я ще чогось вартий!» Подивіться у дзеркало і достойно оцініть себе: ваше сиве волосся – це свідчення життєвої мудрості, попіл усього негативу, який торкнувся вас за всі прожиті роки. Білий колір волосся – це початок вашого преображення за Словом Божим, коли ми з вами вдягнемо білий одяг праведності, як Ісус Христос на горі Фавор; змінимо сірий, буденний плотський одяг на білий, сяючий, як сніг, легкий і прозорий, як повітря. Тож хай сивина чоловіків і жінок, які являють грішному світу Христа не словами, а милосердними ділами, свідчить про мудрість, обачність, передбачливість, помірність та інші християнські чесноти!

Чому вас турбують зморшки на чолі? Це ж як рілля, куди зариті всі ваші турботи. Дивіться на людей добрими очима, зустрічайте їх лагідними словами і милосердям, тоді ніхто не бачитиме вашого вже немолодого чола. А той, кого ви так люб'язно зустрінете, не помітить нові зморшки біля очей, а зверне увагу на ваші ясні радісні очі та ваше добре, щире серце. Ви не можете наздогнати онука, якому не сидиться на місці. Нічого – далеко не втече! Зупинитися і повернутися у ваші обійми. Знайте, що нині для онука ви є запорукою безпеки,

впевненістю в тім, що він обов'язково повернеться до люблячих його батька і матері. А хіба це не є причиною жити впевнено і постійно радіти?

Ви також можете згадати все, що вміли колись робити і робили заради задоволення. Ви й сьогодні можете відчути задоволення від цього та ще й мати приробіток до пенсії. Наведу приклади.

Сестра у Христі, віком 62 роки, пригадала про колишнє вміння малювання, трохи попрацювала у професійного художника і за деякий час на Андріївському узвозі продавала свої картини. Одна з її картин була куплена майже за половину її місячної пенсії.

Друга сестра спекла торт і пиріжки та занесла у кафе. Дуже смачну, по особливому прикрашену випічку швидко розпродали. Зараз сестра має замовлення від декількох кафе.

Третя сестра зі своїми в'язаними виробами обійшла дитячі клуби і зараз навчає цьому рукоділлю дітей молодшого шкільного віку.

Та й я вже у пенсійному віці зібрав при **Оболонському** ЖЕК № 7 м. Києва гурток «Унікум», де навчав дітей основам різних мистецтв: декоративно-прикладного, хорового та вокального співу, ретро танку, кулінарії та роботі на швейній машинці. Відповідно, я отримував заробітну плату.

Тобто пенсійний вік даний нам не для того, щоби ми звільнили своїх доньку чи сина від батьківських обов'язків, а щоби дихали на повні груди, побачили світ навколо себе. У народі кажуть про цей період життя: «жити для себе». Я сказав би інакше: «Це час цілковито повірити в Ісуса, в Його силу змінити наш пригнічений стан. Час відчути в собі приховані дари і через них досягнути цього грішного світу, несучи йому Слово Боже».

Усвідомлення цього, на мою думку, здатне спонукати людину до активного життя, сповідувати іншим Богу радість, сяяти світу навіть у якісь там 85 років! Закликаю вас, любі брати та сестри, не сумувати за минулим, а жити всупереч паспортним даним за тим віком, який ви відчуваєте. І хай молодість душі не полишає кожного з вас!

Олексій ПОЛОСІН

«Срібній осені» присвячується

Скажи мені, який твій вік?
Коли ти, друже, народився?
Чи згадуєш той давній рік,
Коли ти з Господом зустрівся?

Ти потопає в своїх гріхах,
Не бачив світла, ляв долю,
Страждає і падає, втратив волю...
Душа твоя була глуха.

І раптом з неба линує дощ,
Такий стрімкий, могутній, світлий,
Веселий, радісний, привітний!
Він лив цілу добу впродовж.

То Сам Господь прийшов до тебе!
Ти каюся, і Він простив.
Розкрилось над тобою небо,
До тебе Дух проговорив:

Що будеш ти служити Богу
І прославлять Його Ім'я,
І хоч важка буде дорога,
Але освяченим життя.

...І ось вже сонечко сідає,
Тебе чекають Небеса.
Чи довго житимеш, хто знає?
Спіши служити до кінця!

Згадай свої дари, натхнення!
І скільки б років не було,
Відтворюй знов своє спасіння,
Своє духовне Джерело!

Г. К., травень 2018

СТАРЕЙШЕЕ ДЕРЕВО

Група учених соопщила мировой общественности о том, что они нашли самое старое дерево, которое растет в Европе. Находку можно увидеть на территории национального парка Поллино (Италия), передает «Информ-УА».

Специалисты считают, что возраст дерева составляет примерно 1230 лет. Более того, оно по сегодняшний день не перестает расти – на протяжении последних десятилетий растение обзавелось новыми годовыми кольцами. Возраст этого дерева ученые установили, применив анализ годовых колец. Оно принадлежит к виду *Pinus heldreichii*, сосна Гельдрейха.

Интересно, что данный вид был предыдущим кандидатом в древнейшие деревья на территории Европы – на севере Греции растет сосна, возраст которой 1075 лет. В течение нескольких лет ученые занимались изучением самых старых деревьев в парке Поллино. Древнейшая сосна была датирована с помощью двух способов. Для проведения анализа годовых колец специалисты извлекли из дерева керны. Однако во время исследования центральная часть ствола, где расположены древнейшие кольца, раскрылась в труху. Максимально приближенный возраст растения удалось установить, используя радиоуглеродное датирование образцов корней, сохранившихся в лучшей форме.

Как утверждают ученые, сосна начала расти в конце VIII в. н. э. – в этот период был холодный климат. Затем дереву удалось пережить несколько перепадов высокой температуры, в том числе длительные засухи. По мнению исследователей, если тщательно изучить характер роста долгоживущей сосны, можно будет понять, какой будет реакция нынешних лесов на глобальное потепление.

Информ-УА

САМОЕ ДОЛГОЕ ЛУННОЕ ЗАТМЕНИЕ

Этим летом у жителей Украины появится возможность понаблюдать за уникальным затмением, передает «Информ-УА», ссылаясь на «Астрономический календарь». Как сообщается, вечером **27 июля** жители нашей страны станут свидетелями красивого и уникального лунного затмения, когда Луна пройдет через тень Земли. Данное затмение будет самым продолжительным полным лунным затмением в 21 веке. Этот процесс будет длиться приблизительно 103 минуты. Максимальной теневой фазой затмения будет 1,61 при том, как Луна будет проходить практически через центр земной тени. Теневое затмение продлится почти два часа и поэтому будет наиболее значимым в нашем веке.

За редким явлением будут наблюдать жители разных уголков мира. К примеру, на территории Восточной Африки и Центральной и Южной Азии люди смогут увидеть затмение в полном объеме. А в Южной Америке, Западной Африке и Европе затмение начнется при восходе Луны, в Восточной Азии и Австралии – наоборот, при закате. Жители Северной Америки не смогут увидеть затмение. Что касается Украины, то лучше будет наблюдать за затмением в восточных регионах нашей страны. Ориентировочное время начала затмения – 22:00.

Информ-УА

МОЛИТВА ПОКАЯННЯ

Отче Небесный! В ім'я Ісуса Христа, Сина Божого, я приходжу до Тебе в молитві, усвідомлюючи всю свою гріховність.

Я вірю Твоєму Слову. Я вірю, що Ти приймеш кожного, хто приходить до Тебе.

Господи, будь милостивий нині до мене і прости всі мої гріхи.

Я вірю, що Ти залишив небо і прийшов на цю грішну землю, щоби померти й за мої гріхи. Я приймаю Тебе усім моїм серцем. Ісус Христос, Ти – мій Господь і Спаситель!

Візьми моє життя у Свої руки і благослови його.

Я не хочу жити колишнім життям.

Я хочу цілковито належати Тобі, Ісусе!

Увійди в моє серце Духом Святим, очисти мене від будь-якого гріха.

Будь моїм Спасителем і єдиним Пастирем.

Керуй надалі моїм життям.

Боже, я дякую Тобі за те, що Ти почув мою молитву і прийняв мене нині.

В ім'я Отця і Сина, і Духа Святого.
Амінь.

Адреса редакції: Жуковського, 26, Київ, 03680. Тел. редакції: 257-96-11, e-mail: gazeta@newlife.kiev.ua, сайт: www.nlc.kiev.ua

Св-во про держ. реєстрацію КВ № 12028-899Р від 27.11.2006 р.

Над випуском працювали: Галина Курбатова, Ольга Демчук, Тамара Воловенко, Сергій Дедушев